

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.302 van 3 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE loco advocaat B. VRIJENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 17 december 2000 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 20 december 2000. Op 22 mei 2001 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 13 augustus 2002 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Verzoekers beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing werd op 19 juni 2007 door de Raad van State verworpen.
2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en heeft zich op 25 januari 2008 een tweede keer vluchteling verklaard. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 maart 2008 door de Dienst

Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 2 april 2008.

3. Op 28 april 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 april 2008 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U heeft de Iraanse nationaliteit en bent afkomstig van Teheran. Op 20 december 2000 vroeg u een eerste keer asiel aan in België. De Dienst Vreemdelingenzaken nam op 22 mei 2001 een beslissing van weigering van verblijf. Deze beslissing werd op 13 augustus 2002 door het Commissariaat-generaal bevestigd. Uw beroep tot nietigverklaring van deze beslissing werd op 19 juni 2007 door de Raad van State bij arrest verworpen. Op 25 januari 2008 diende u in België een tweede asielaanvraag in. U verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar Iran. Uw familie in Iran zou sedert uw vlucht over convocaties van de Revolutionaire Rechtbank beschikken. Verder verklaarde u in België bekeerd te zijn tot het christendom (katholicisme). U neemt ook deel aan de activiteiten van de Full Gospel Business Men's Fellowship International-afdeling in Izegem evenals aan de politieke activiteiten in België van de Iraanse anti-regimepartijen MKO (Mujahedin-e Khalq Organisation) en CPI (Constitutional Party Iran). U bent aanwezig op hun manifestaties (oa voor de Iraanse ambassade en voor het Europese Parlement) en hun bijeenkomsten (basiliek van Koekelberg, Gent en Oostende). Tenslotte zet u zich ook in voor de regularisatie van de mensen zonder vaste verblijfsvergunning in België. U bent verbonden met de actie "Cirkel van Stilte" en u heeft deelgenomen aan een hongerstaking van Iraniërs in de Brusselse Botanique. Ter staving van uw asielrelaas legde u foto's neer van een MKO-bijeenkomst, foto's van de regularisatie-acties, DVD's met extra foto's van deze activiteiten, twee krantenartikels waarin uw (persoonlijk) (verblijfs)situatie wordt uitgelegd, een brief van het Kabinet van uw Burgemeester ivm uw verblijfssituatie, foto's van uw aanwezigheid bij het FGBMFI (Izegem), een brief van deze organisatie, een brief van de Heer (R. Van N.) over uw religie, nieuwsbrieven en reclameposters van het FGBMFI.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag besloot tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U bracht in het kader van uw tweede asielaanvraag geen elementen of documenten aan die deze initiële weigeringsbeslissing zouden (kunnen) doen wijzigen. Integendeel, u zou acht jaar geleden in Iran convocaties van de Revolutionaire Rechtbank ontvangen hebben en u zou deze laten vertalen hebben (CGVS, p. 6-7). Niettemin moet worden vastgesteld dat deze convocaties nog steeds in Iran zouden zijn en dat u er nooit één van heeft neergelegd. Bovendien moet ook worden vastgesteld dat u deze convocaties ook niet naar het Commissariaat-generaal heeft nagestuurd na uw laatste gehoor, ondanks het feit dat u dit nadrukkelijk werd gevraagd (CGVS, p.7) en ondanks het feit dat u contact heeft met het thuisfront (CGVS, p. 3). De geloofwaardigheid van uw verklaringen komt hierdoor in het gedrang vermits redelijkerwijze van iemand die zijn/haar land moet verlaten uit schrik voor zijn/haar

leven verwacht kan worden dat hij/zij zo vlug als mogelijk de bevoegde instanties van het asieland in het bezit zou stellen van dergelijke convocaties.

Wat betreft uw bekering tot het katholicisme moet eerst en vooral worden vastgesteld dat u zelf verklaarde niet gedoopt te zijn (CGVS, p.10). Bovendien kende u de naam niet van de kerk waar u 's zondags naartoe beweert te gaan (CGVS, p.11). U bleek ook niet te weten wat wordt herdacht op het voor de christenen uiterst belangrijke Paasfeest – dat enkele dagen voor uw gehoor op het Commissariaat-generaal plaatsvond – en u dacht ook (verkeerdelijk) dat dit feest elk jaar op een dinsdag wordt gehouden (CGVS, p.12). U bleek ook niet te weten hoe de dagen voor Pasen genoemd worden (de dagen van de Goede Week) noch dat er een speciale periode is voor Pasen (vastenperiode) (CGVS, p. 12-13). U wist evenmin welk belangrijk christelijk feest (Hemelvaart; Pinksteren) jaarlijks op Pasen volgt in de kerkelijke kalender (CGVS, p.13). Verder bleek u ook de naam niet te kennen van de huidige paus (CGVS, p.12). Gezien uw gebrekkige kennis van elementen die raken aan de kern van het katholicisme, kan geen geloof meer gehecht worden aan de door u beweerde bekering. Wat betreft uw aanwezigheid bij de activiteiten van de evangelisch-interkerkelijke vereniging FGBMFI in Izegem moet verder worden opgemerkt dat, volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, deze activiteiten niet zonder meer aanleiding geven tot negatieve belangstelling van de Iraanse autoriteiten. Immers, volgens de beschikbare informatie lijkt de aandacht van de autoriteiten vooral gericht op evangelische (nieuwkerkelijke) dominees en leiders. Volgens de beschikbare informatie bestaat de kans op repressie, intimidatie en arrestatie enkel voor hen die openlijk voor hun bekering uitkomen en voor hen die actief aan bekeringen van moslims doen. U kan zeker niet tot deze risicogroep gerekend worden gelet op bovenstaande vaststellingen ivm de ongeloofwaardigheid van uw bekering en gelet op het feit dat u over uw FGBMFI- activiteiten zelf verklaarde dat deze zich beperken tot deelname aan de bijeenkomsten en dat u er anders niet mee naar buiten treedt (CGVS, p. 12).

Wat uw politieke activiteiten bij de MKO en de CPI in België betreft moet worden opgemerkt, dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst.

In dit verband dient te worden gewezen op de informatie van het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie in bijlage in het administratief dossier werd gevoegd en waaruit blijkt dat de Iraanse instanties ervan uitgaan dat vele Iraanse asielzoekers in het buitenland oppositieactiviteiten ontwikkelen om een motief na de vlucht te kunnen staven.

Meestal gaat het bij deze activiteiten om steunactiviteiten aan kleine groeperingen en het deelnemen aan betogingen. De meeste groepen in ballingschap hebben hun basis in West-Europa en de USA en onderhouden geen organisatie in Iran zelf. Er moet van worden uitgegaan dat Iraanse instanties de oppositiegroepen die in het buitenland actief zijn nauwlettend in de gaten houden. Een reëel risico bij een terugkeer naar Iran bestaat er volgens de informatie alleen voor leidende figuren van oppositiegroepen die ook met name in de openbaarheid treden. U kan zeker ook niet tot deze risicogroep worden gerekend. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u tijdens de manifestaties waaraan u deelneemt enkel vlaggen vasthoudt en plakkaats draagt (CGVS, p. 8). U

heeft zelf nooit een manifestatie georganiseerd (CGVS, p. 8). U heeft geen lidkaarten van de MKO (CGVS, p. 5) of van de CPI (CGVS, p. 8) en u heeft bij deze verenigingen evenmin verantwoordelijkheden (CGVS, p. 6, 8). Verder moet worden vastgesteld dat u noch bij de MKO noch bij de CPI ooit het woord heeft gevoerd tov de pers en dat u evenmin bij een van deze verenigingen ooit heeft deelgenomen aan interne verkiezingen. Er moet zelfs worden vastgesteld dat u over beide verenigingen zeer weinig basiskennis heeft. Zo kende u het NCRI niet (de koepelorganisatie waartoe de MKO behoort) en wist u niet dat de CPI verschillende takken heeft in België (CGVS, p. 8). Wat betreft uw andere politieke activiteiten (Cirkel van Stille, UDEP, hongerstaking, kranteninterviews) moet nog worden opgemerkt dat deze niet tegen de Iraanse overheid gericht zijn, maar te maken hebben met de situatie van vreemdelingen zonder papieren in België en als dusdanig gericht zijn tegen de Belgische autoriteiten.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan bezwaarlijk gesteld worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico loopt geïmigreerd/vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omdat u omwille van uw activiteiten in België als een gevaar voor de Iraanse samenleving of voor het islamitische regime in uw geboorteland zou aanzien worden. U hebt dan ook niet aangetoond dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet meer ombuigen. Het beeldmateriaal van uw deelname aan de politieke manifestaties verandert niets aan de bovenstaande vaststellingen mbt uw laag politiek profiel. De politieke verklaring van de CPI betreft enkel hun specifieke stellingnames ivm de toekomst van Iran. De door u neergelegde krantenartikels en het pamflet "Cirkel van Stille" als ook de brief van het kabinet van burgemeester Gerda Mylle betreffen louter uw verblijfssituatie in België en zijn niet relevant voor de beoordeling van uw vrees. De foto's, posters, nieuwsbrieven en attesten van de FGBMFI bevestigen weliswaar uw band met deze vereniging maar weerleggen de vaststellingen ivm het ongeloofwaardige karakter van uw bekering niet.

In het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote (RANJBARAN Mojdeh) werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen van het vluchtelingenstatuut en van het statuut van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting, voert verzoeker aan dat de Commissaris-generaal geenszins op een afdoende manier heeft gemotiveerd waarom zijn vrees niet ressorteert onder artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.
3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn asielaanvraag gerechtvaardigd is. Met betrekking tot verzoekers eerste asielmotief, met name zijn problemen in Iran die de rechtstreekse aanleiding zijn geweest tot zijn vlucht, gaat hij eraan voorbij dat deze asielaanvraag werd verworpen omwille van het kennelijk ongegronde karakter ervan. De Raad ziet niet in om welke reden een herhaling/verwijzing van dezelfde asielmotieven in een tweede asielaanvraag erop zou wijzen dat deze motieven wel degelijk gegrond zouden zijn. Het vastgestelde kennelijk ongegronde karakter van de eerste asielaanvraag blijft immers ongewijzigd, temeer daar verzoeker, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, verklaart acht jaar geleden in Iran convocaties van de Revolutionaire Rechtbank te hebben ontvangen, dewelke hij zou laten vertalen hebben. Zo de bij gewone post van 22 oktober 2008 opgestuurde kopie van een in een andere taal opgesteld stuk, waarvan hij ter zitting een vertaling neerlegt, de beweerde convocatie moet voorstellen en aldus verzoekers vrees voor vervolging moet ondersteunen, wijst de Raad erop dat dit stuk niet in overweging wordt genomen vermits het een kopie betreft die niet in overweging kan worden genomen omdat kopieën gemakkelijk kunnen worden vervalst door het nodige knip- en plakwerk. De Raad kan derhalve enkel besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in 2000 zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève.
4. Verzoekers stelling in het verzoekschrift dat de Commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij openlijk belangstelling toont voor het katholicisme en voor de evangelische-interkerkelijke vereniging Full Gospel Business Men's Fellowship International-afdeling in Izegem, aan wiens activiteiten hij deelneemt mist feitelijke grondslag. In de bestreden beslissing wordt immers op uitvoerige wijze gemotiveerd waarom aan verzoekers bekering geen geloof kan worden gehecht. Met betrekking tot verzoekers belangstelling voor de Full Gospel Business Men's Fellowship International-afdeling (FGBMFI) in Izegem, wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwezen naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd (Cedoca-antwoorddocument IR2007-054w). Uit deze informatie blijkt dat moslims in principe nog steeds interesse kunnen tonen in het christendom, christelijke kerken kunnen bezoeken en bijbelonderricht krijgen, er niet kan gesproken worden van een actief vervolgingsbeleid ten opzichte van bekeerlingen die hun bekering in de privé-sfeer belijden, er enkel kans op repressie, intimidatie en arrestatie bestaat voor hen die openlijk voor hun bekering uitkomen en voor diegenen die actief aan bekeringen van moslims doen en de aandacht van de autoriteiten hierbij vooral

gericht lijkt te zijn op dominees en leiders van huiskerken. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat deze informatie niet correct zou zijn. De Commissaris-generaal kon dan ook aan de hand van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers bekering terecht besluiten dat verzoeker niet tot hoger genoemde risicogroep kan worden gerekend, temeer daar verzoeker met betrekking tot zijn FGBMFI-activiteiten zelf verklaarde dat deze zich beperken tot deelname aan bijeenkomsten en hij er voor het overige niet mee naar buiten treedt. Verzoeker maakt derhalve geenszins aannemelijk dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging vanwege de Iraanse autoriteiten bestaat omwille van zijn "bekering".

5. Wat betreft zijn politieke activiteiten voor de MKO en de CPI in België, stelt verzoeker dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing niet aanduidt op welke informatie hij zich baseert om te stellen dat enkel leidende figuren van oppositiegroepen die ook met name in de openbaarheid treden een reëel risico bij terugkeer lopen. Hij voert aan dat de Commissaris-generaal overigens vaststelt dat "er van uitgegaan dient te worden dat de Iraanse instanties de oppositiegroepen die in het buitenland actief zijn nauwlettend in de gaten houdt", zodat volgens verzoeker geenszins op een afdoende manier werd gemotiveerd waarom zijn leven of vrijheid niet in gevaar is bij een terugkeer naar Iran, gezien zijn in België openlijk ontwikkelde oppositieactiviteiten.
6. Indien verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de geloofwaardigheid van de aanvraag moeten beoordelen. De verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van de elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on réfugié sur place claims*, februari 2004).

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in het verzoekschrift wordt in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig uiteengezet waarom niet kan worden aangenomen dat hij bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico zou lopen geïsoleerd/vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omdat hij omwille van zijn activiteiten in België als een gevaar voor de Iraanse samenleving of voor het islamitisch regime in zijn geboorteland zou aanzien worden. De Commissaris-generaal wijst erop dat de Iraanse instanties ervan uitgaan dat vele Iraanse asielzoekers oppositieactiviteiten ontwikkelen om een motief na de vlucht te kunnen staven. Meestal gaat het bij deze activiteiten om steunactiviteiten aan kleine groeperingen en het deelnemen aan betogingen. De meeste groepen in ballingschap hebben hun basis in West-Europa en de USA en onderhouden geen organisatie in Iran zelf. Er moet wel van worden uitgegaan dat Iraanse instanties de oppositiegroepen die in het buitenland actief zijn nauwlettend in de gaten houden. Een reëel risico bij een terugkeer naar Iran bestaat er volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt alleen voor leidende figuren van oppositiegroepen die ook met name in de openbaarheid treden. Verzoeker merkt terecht op dat de informatie waarop de Commissaris-generaal zich steunt niet aan het administratief dossier werd toegevoegd, doch de Raad stelt vast dat de betreffende informatie, met name het Cedoca-antwoorddocument

IR2007-001w, als bijlage bij de verweernota is gevoegd. Verzoeker brengt noch in het verzoekschrift noch ter zitting concrete elementen aan die de informatie vervat in voornoemd Cedoca-document ontkrachten. Verder stelt de Raad vast dat de vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande verzoekers laag politiek profiel steun vinden in het administratief dossier, zodat de Commissaris-generaal terecht kon besluiten dat verzoeker, gelet op zijn profiel, niet tot hoger genoemde risicogroep kan worden gerekend. De Raad oordeelt dan ook dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn activiteiten voor de MKO en de CPI in België een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Verzoeker toont overigens op geen enkele wijze aan de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van deze activiteiten. Wat betreft verzoekers andere “politieke activiteiten” in België, meer bepaald de actie “Cirkel van de Stilte”, zijn inzet voor de regularisatie van mensen zonder vaste verblijfsvergunning, zijn deelname aan een hongerstaking en het geven van kranteninterviews, wordt in de bestreden beslissing nog terecht opgemerkt dat deze acties niet tegen de Iraanse overheid gericht zijn maar te maken hebben met de situatie van vreemdelingen zonder papieren in België en als dusdanig gericht zijn tegen de Belgische autoriteiten.

7. De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde stukken niet betwist. De Raad neemt dan ook om dezelfde redenen als de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de ingediende stukken niet in aanmerking.
8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, merkt de Raad nog op dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitgebreid werd gehoord. Tijdens het interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij kon zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Farsi machtig is. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.
9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij slaagt er immers niet in een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, vermits het niet volstaat te poneren dat minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet immers individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 november 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.